

ПРЕС КЛИПИНГ

18. мај 2015.

НАСЛОВИ

- „NOVOSTI” ISTRAŽUJUGazde radnicima otimaju i minimalac!(str.2)
- Janmat: Ključni izazov Srbije - preduzeća u restrukturinju;(str.4)
- Sertić: Tranzicioni fond kao pomoć za sopstveni biznis;(str.5)
- Nema života od penzije ni za dvadeset godina;(str.6)
- Личне уплате не би повећале пензије;(str.8)
- Мало радника за оволико пензионера;(str.10)
- Страним и домаћим инвеститорима иста права;(str.11)

„NOVOSTI” ISTRAŽUJU Gazde radnicima otimaju i minimalac!

J. Ž. Skenderija

Veliki broj poslodavaca u Srbiji krši zakon. U kešu vraćaju najčešće 5-6 hiljada dinara posle uplate od 21.000. Među najugroženijima zaposleni u malim i srednjim preduzećima

POSLODAVCI u Srbiji sve češće traže od svojih zaposlenih da im vrate deo zarade, čak i od minimalne, koja u našoj zemlji iznosi oko 21.000 dinara?! Pošto po zakonu nije moguće isplaćivati platu manju od minimalca, mnogim radnicima se zvanično isplaćuje minimum, uz obavezu da zaposleni, zatim, firmi vrati u kešu, najčešće od 5.000 do 6.000 dinara.

Ovo se, kako “Novosti” saznaju, najčešće dešava u malim i srednjim preduzećima koja se bave industrijom i trgovinom. Prema rečima Ivica Cvetanovića, predsednika Konfederacije slobodnih sindikata (KSS), u ovaj sindikat sve češće stižu takve prijave, pa su postupci u toku.

- Novokomponovani poslodavci nemaju socijalnu kulturu i veoma su okrutni prema svojim radnicima. Često ne definišu u ugovorima ni radno vreme zaposlenom, pa se dešava da za tako mizernu platu oni rade od jutra do sutra - upozorava Cvetanović.

Prema rečima našeg sagovornika, loše stanje na srpskom tržištu rada i velika ponuda radne snage utiče na ljude da pristaju i na ovakve ucene svojih poslodavaca.

- Neophodno je da utvrdimo stratešku politiku zapošljavanja i da utičemo na poslodavce kroz udruženja i privredne komore - kaže Cvetanović. - Da vidimo ko i kako zapošljava ljude. Svedoci smo da u takvom okruženju radnici ne mogu ni da osnuju sindikat koji će se boriti za njihova prava. Za Cvetanovića je važna i edukacija poslodavaca. Današnji vlasnici firmi rukovode se samo sticanjem što većeg profita, a o pravima radnika i ne razmišljaju. Zato se dešava da ljudi rade i za manje od najniže garantovane sume.

U Asocijaciji slobodnih i nezavisnih sindikata Srbije kažu da se o ovom problemu uveliko priča u Srbiji, ali da niko “nema petlju” da ovo pitanje stavi na dnevni red. Po njima, najpre bi morao da reaguje radnik koji je u takvoj situaciji, ali se on zbog straha od gubitka posla ne obraća ni sindikatu, a ni nadležnim institucijama.

BROJKE* 2.000.000 dinara najveća kazna za pravna lica koja ne isplaćuju minimalac
* 500.000 dinara je sankcija za preduzetnike ako ne isplate minimalnu zaradu

- Prema našim informacijama, ovakve stvari dešavaju se uglavnom u agencijama koje se bave lizingom radnika - ukazuje Ranka Savić, predsednica ASNS. - Tu se vlasnik agencije dogovori sa poslodavcem za zaradu od, recimo, 25.000 dinara i to prolazi kroz papire. Kada radnik dobije platu, on u kešu i na ruke vrati 5.000 dinara. Nema nikakvog dokaza da je to urađeno, pa samim tim oni su u nemogućnosti da se bilo kome žale.

Takve firme su, po rečima Ranke Savić, sve popularnije u Srbiji, a zabrinjavajuće je što sa njima sve češće, kako kaže, saraduju direktori javnih preduzeća. Primera radi, u nekim velikim sistemima su postojali radnici koji su radili kao obezbeđenje ili spremačice, ali su proglašeni tehnološkim viškom, pa se za isti posao sada angažuju agencije, koje posluju po ovom principu.

- Nije nemoguće dokazati ovaj vid prevare od strane poslodavaca. Nažalost, naši ljudi čuvaju i takav posao - kaže Savić.

U Inspektoratu za rad naglašavaju da je jedno od osnovnih prava zaposlenih koje proizlazi iz rada, pravo na zaradu i da je propisano da je poslodavac dužan da je isplati zaposlenom u skladu sa zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu. Propisani su i rokovi za isplatu, i to najkasnije do kraja tekućeg za prethodni mesec. Isto važi i za dostavljanje obračuna. Svedoci smo, međutim, da malo firmi u Srbiji to poštuje.

- Ukoliko se desi da poslodavac nije zaposlenom dostavio obračun neisplaćene zarade, odnosno naknade zarade, on se može zahtevom obratiti inspekciji rada koja će posle nadzora poslodavca i na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja naložiti da se postupi po zakonu - kaže Bojan Jocić, direktor Inspektorata za rad.

Ovakve situacije, tvrdi Jocić, nisu u nadležnosti inspektora rada i oni ne mogu da utiču na one koji deo novca daju na ruke, a deo preko računa, kao i u slučajevima kada zaposleni po isplaćenju ugovorenoj zaradi vraća poslodavcu određeni novčani iznos na ruke. Takve prijave prosleđuju se nadležnim organima.

KONTROLA

* ISPLATU zarada kontrolišu inspektori rada, kako po službenoj dužnosti tako i po prijavama zaposlenih.

* ZAKONOM o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje propisano je da kontrolu obračuna i uplate poreza i doprinosa, u skladu sa propisima koji uređuju poreski postupak i poresku administraciju, radi Poreska uprava.

* ISTIM zakonom utvrđeno je da niko ne može biti oslobođen obaveze obračunavanja i plaćanja doprinosa.

POTPISUJU BLANKO OTKAZ

DOKLE ide bezobzirnost poslodavaca u Srbiji govori i činjenica da mnogi prilikom potpisivanja ugovora o radu istovremeno potpisuju i blanko otkaz. Ivica Cvetanović, predsednik KSS, kaže da to omogućava poslodavcu da otpusti radnika kad god mu se prohte, a da on nema nikakvu mogućnost "odbrane". Naime, zvanično se ovakva situacija zove sporazumni raskid radnog odnosa.

SAMO PREKRŠAJNA PRIJAVA

UKOLIKO poslodavac nije isplatio zaradu, odnosno minimalnu zaradu, naknadu zarade, troškove ili druga primanja ili ukoliko nije zaposlenom dostavio obračun zarade, neće imati previše problema. Naime, protiv takvih poslodavaca se u skladu sa odredbama zakona o radu podnose prekršajne prijave.

Udovički je, otvarajući "Serbian Vision - prvi multikongres u Srbiji i festival cvilnog društva", izjavila da je program racionalizacije broja zaposlenih u javnoj upravi toliko značajan da je

prerastao u program modernizacije javne uprave i pozvala nevladine organizacije da pomognu predstavnicima vlade da javnosti objasne u čemu se sastoji taj ogroman posao.

Ona je rekla da je posao reforme javne uprave veliki kao i da će građani i predstavnici civilnog društva razliku u funkcionisanju javne uprave osetiti tek na početku sledeće godine.

Udovički je navela i da će zakon o platama biti donet na vreme, kao što je i najavljeno, tako da će finansijske kontrole u ovom segmentu moći da se planiraju 2016. godine.

Ona je, takođe, rekla i da će krajem maja u javnoj raspravi biti i Zakon o upravnom postupku i istakla da će nedavno usvojeni Zakon o inspekcijском nadzoru biti neverovatno složen za sprovođenje.

"Moramo da nateramo 12 ministarstava i 39 uprava da počnu da saraduju", rekla je Udovički.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:548537-Janmat-Kljucni-izazov-Srbije---preduzeća-u-restrukturinju>

Janmat: Ključni izazov Srbije - preduzeća u restrukturinju

Tanjug

Šef Sektora za evropske integracije Delegacije EU u Srbiji Frejk Janmat izjavio je večeras da Srbija treba da nastavi započete reforme i da je ključni izazov rešavanje statusa preuzezeća u restrukturiranju i povećanje zaposlenosti

Šef Sektora za evropske integracije Delegacije EU u Srbiji Frejk Janmat izjavio je večeras da Srbija treba da nastavi započete reforme i da je ključni izazov rešavanje statusa preuzezeća u restrukturiranju i povećanje zaposlenosti.

On je za RTS istakao da pod tim posebno misli da trziste rada treba uciniti fleksibilnijim, da se pocne sa procesom privatizacije i restrukturiranja javnih preduze preporučuje otplatu duga umesto verimanja.

Potreban je oprez Vlade Srbije prilikom donosenja odluke o pove plata i penzija, jer bi svrsishodnije bilo da se eventualnim viskom novca otplati deo javnog duga, rekao je Janmat.

On je naveo i da je to jedna od preporuka iz Brisela Srbiji u vezi sa tim koje ekonomske mere treba da sprovede.

Ključni izazovi za Srbiju bisavanje statusta preduzerestrukturiranju i pove zaposlenosti, izjavio je Janmat, istakavši da Srbija, pre svega treba da nastavi reforme zapocete prosle godine.

On smatra i da treba da se ubrza proces izdavanja gradevinskih dozvola, dodavši da su ministri finansija za budu, savetovali Srbiji da se fokusira na veoma konkretna pitanja u vezi sa poslovnim okruzenjem.

Prema njegovim rečima, to se na primer odnosi da se smanji administrativni i birokratski teret za kompanije, broj parafiskalnih nameta, ali i da se racionalizuju i ojacaju inspekcije u vezi sa sivom ekonomijom u neformalnom sektoru koji i dalje predstavlja neki oblik nelojalne konkurencije.

Janmat misli i da azov biti da se nastave reforme i privatizacija preduzeističe da "to neti lake reforme".

U svakom slucaju su potrebne, jer su do sada tim preduzeodlazile subvencije i one su predstavljale veliko optere za srpske poreske obveznike, rekao je on, dodajući da su ta preduzeedstavljala nelojalnu konkurenciju srpskim preduzeu privatnom sektoru.

On je naveo da "eventualno pove plata i penzija u javnom sektoru uglavnom zavisi od toga da li ti ili ne ekonomskog rasta".

"Ako ga bude, stvori fiskalni prostor da se povepenzije i plate u javnom sektoru", rekao je Janmat,

On je dodao da su i "ministri finansija savetovali koris eventualnog viska u javnim prihodima za otplatu javnog duga, zato sto taj javni dug mora biti isplaa ovaj ili onaj nacin i na kraju opet poreski obveznici platiti".

"Drugo je da se ti javni prihodi iskoriste za javne investicije u oblasti poput saobra energetike ili obrazovanja, da bi se stvorili preduslovi za dugorocni strukturni rast", rekao je on.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:548512-Sertic-Tranzicioni-fond-kao-pomoc-za-sopstveni-biznis>

Sertić: Tranzicioni fond kao pomoć za sopstveni biznis

Tanjug

Radnici preduzeća koja vladinim akcionim planom budu otišla u stečaj mogu da računaju na pomoć Tranzicionog fonda, a sredstva koja dobiju ne treba da potroše na tekuću potrošnju, već za pokretanje sopstvenog biznisa

Radnici preduzeća koja vladinim akcionim planom budu otišla u stečaj mogu da računaju na pomoć Tranzicionog fonda, a sredstva koja dobiju ne treba da potroše na tekuću potrošnju, već za pokretanje sopstvenog biznisa, izjavio je ministar privrede Željko Sertić.

Tranzicioni fond, vredan 16 milijardi dinara, obezbeđen je u budžetu i definisan u razgovorima s predstavnicima Međunarodnog monetarnog fonda i Svetske banke.

On je objasnio da pravo na ta sredstva imaju svi radnici, i sva preduzeća u kojima radnici zbog različitih ekonomskih okolnosti ostanu bez posla.

Država time pokazuje odgovornu socijalnu politiku, rekao je Sertić i izrazio žaljenje što sudbina tih preduzeća nije rešena u periodu boljih ekonomskih okolnosti.

Dodao je da se više ne govori o 526 nego o 190 kompanija, za koje je ocenio da su "posledica velikih problema kroz istoriju tih kompanija koji traju 30 i više godina".

On je još jednom podvukao da pitanje tih kompanija treba da bude rešeno u najkraćem mogućem roku sa najmanje posledica po građane.

"Da li će biti posledica - hoće. Ali za to postoji tranzicioni fond koji će sanirati bar jedan deo", rekao je Sertić.

On je apelovao na ljude koji dobiju sredstva iz tog fonda da ih ne troše na tekuću potrošnju, već da "investiraju u svoje zapošljavanje i zapošljavanje svojih porodica", kako samostalno, tako i udruživanjem, kroz osnivanje novih, malih firmi.

"Imamo veliki broj dobrih, kvalitetnih majstora, koji su naučili poslove i koji mogu da nađu svoje mesto pod tržištem. Treba malo hrabrosti, sredstava će imati, i ovo je apel da ne bude najveći deo sredstava potrošen na one potrebe koje imaju za redovne izdatke, nego da sredstva iskoriste za bolju budućnost", rekao je on.

Sertić je takođe rekao da će 24 vodoprivredna preduzeća biti izuzeta iz procesa privatizacije i biti pripojena Srbijavodama, a da je takva odluka doneta zbog posledica prošlogodišnjih poplava, i da se takve situacije ne bi ponavljale.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/559634/Nema-zivota-od-penzije-ni-za-dvadeset-godina>

Nema života od penzije ni za dvadeset godina

Gordana Bulatović

Kakvu god reformu država da sprovede, današnji zaposleni ne mogu da računaju da će kada odu u penziju od nje imati više nego za preživljavanje.

Kliknuti (+) za povećanje

Kako je „Blicu“ potvrđeno u Nemanjinoj, Vlada će ozbiljno razmotriti načine na koje penzioni sistem može učiniti dugoročno održivim. Ipak, niko se ne nada niti veruje da bi to značilo da budući penzioneri od državnih penzija u budućnosti mogu da žive pristojno. Razlog je vrlo prost. Nacija stari, penzionera je sve više, a zaposlenih sve manje.

Poražavajuć je podatak da je pre dvadeset godina bilo čak 3,5 puta više radnika nego penzionera. Danas je odnos 1:1, čak je nešto manje i onih koji uplaćuju doprinose od onih koji primaju penzije.

Pored toga, retki su oni, posebno u privatnom sektoru, kome su poslodavci uplaćivali doprinose za sve godine staža, a i kada su to činili uplaćivali su namete kao da isplaćuju minimalac. To će se sutra i te kako obiti o glavu svima koji danas rade, a nadaju se pristojnoj penziji u starosti.

- Ne vidim kako bi se penzije značajnije povećale u narednom periodu. Možda one najniže, i to ne više od 1.000 dinara. Za one koji danas imaju oko 13.000 dinara to nije beznačajno. Nešto slično povećanju od deset odsto iz 2008. teško da će se ponoviti. A i ono je bilo posledica politike, a ne ekonomskog rezona - kaže za „Blic“ ekonomista Aleksandar Stevanović i dodaje da se na bilo kakvo uvećanje penzija može računati isključivo ako dođe do značajnog povećanja broja zaposlenih.

Ukoliko bi se išlo na garantovane državne penzije, one bi bile samo za pokrivanje osnovnih životnih potreba.

- Za sprovođenje jedne takve reforme potrebno je i 30 godina. Penziju bi primali svi koji ispune starosni uslov, pa i domaćica koja nikada nije radila. To bi garantovala država, dok bi građanin štedeo kroz privatne penzione fondove ili na drugi način - tvrdi Stevanović.

On dodaje da drugi stub obaveznog penzijskog osiguranja za Srbiju može biti poguban. Da je to potpuno neprihvatljiva opcija za Srbiju, misli i prof. Gordana Matković. Bivša ministarka u vladi Zorana Đinđića i ekspert za socijalna pitanja kaže za „Blic“ da bi uvođenje tzv. drugog stuba penzionog osiguranja značilo još veće smanjenje sredstava iz kojih se finansiraju primanja sadašnjih penzionera.

- Penzije sadašnjih penzionera bi morale još da se smanje, a pritom nema dokaza da bi to predstavljalo rešenje za penzionu krizu - napominje prof. Matković i upozorava da su ovaj model mnoge države koje su ga uvele već napustile, a neke sasekle kroz smanjenje doprinosa, zato što je postalo preskupo.

Dobrovoljni fond uz olakšice

U Srbiji svaki deseti zaposleni štedi za starost mesečnim uplatama u privatne penzione fondove. Ovaj vid štednje pomaže i država, pa tako ako mesečno uplaćujete do 5.329 dinara u privatni penzioni fond, na taj iznos se ne plaća porez na zarade, već sve ide na vašu štednju.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Licne-uplate-ne-bi-povecale-penzije.sr.html>

Личне уплате не би повећале пензије

Увођење такозваног другог стуба пензијске штедне за сада није прихватљив, јер би се тиме повећао дефицит у ПИО фонду

Недавна изјава министра финансија Душана Вујовића, да се размишља о увођењу такозваног другог стуба пензијског осигурања, односно о обавезној уплати доприноса на лични рачун запосленог, што би требало да доведе до стабилизације укупног пензијског система, изазвала је велике полемике у нашој јавности.

Министар Вујовић сматра да је садашњи пензијски систем неодржив, а да би други стуб, односно обавезна уплата доприноса на рачун запослених, мотивисала будуће пензионере да штеде улажући више у себе. Тиме би се, како верује, помогло сређивању незавидне финансијске ситуације у садашњем пензијском фонду коме држава мора за редовне исплате пензија да дотури бар 45 одсто пара.

Други стуб подразумева обавезно пензијско осигурање у приватне пензијске фондове. То суштински значи да се обавезно (по законској принуди), део доприноса за ПИО преусмерава, те да се уместо у јавни уплаћује у приватне пензијске фондове, на индивидуалне штедне рачуне.

- Други стуб није опција која је прихватљива за Србију у ближој будућности, јер би то данас значило повећање дефицитау ПИО фонду и на крају би се стварао притисак да се даље смањују пензије, каже у разговору за „Политику”, Гордана Матковић, бивши министар рада, у чије време се 2001. године, такође говорило о увођењу тог другог стуба.

Својевремено је Светска банка сугерисала свим земљама у транзицији прелазак са једног на три стуба пензијског осигурања, где би трећи био добровољно лично уплаћивање грађана на своје пензионе рачуне. Већина земаља је донела одлуку да трансформише своје системе у том правцу. Поред другог стуба, које иницијално нису увеле само Словенија, Чешка и Србија, све земље (па и Србија) увеле су такозвани трећи стуб, добровољно пензијско осигурање у приватним пензијским фондовима, објашњава она.

- Нисмо прихватили увођење другог стуба, јер смо оценили да је транзициони трошак сувише висок и да би примарно морали да га сносе пензионери, чије су пензије ионако биле мале. И тада је наравно постојао велики дефицит и експлицитан и у виду дуга (заостале неисплаћене пензије по одлуци Уставног суда, тромесечно кашњење), каже бивша министарка.

Постављало се и питање у шта ће ти приватни фондови да улажу, а да то може да буде сигурна инвестиција, која неће да прокоцка уштеђевину за старост, подсећа Матковићева.

- Проблеми се јављају и услед селективних интервенција државе у јавном и приватном сектору, па су, на пример, у Хрватској пензије из мешовитог система (први и други стуб) мање од оних које се исплаћују само из државног ПИО фонда, наводи она и истиче да се у Хрватској води јавна полемика о укидању обавезног приватног осигурања.

- Угрожен је стандард у апсолутном смислу, поготово ако имамо у виду чињеницу да три четвртине пензионера (укључујући породичне и пољопривредне пензионере) прима мање испод просека од 24.000 динара, каже Матковићева.

Као и 2001. године и данас је велико питање у шта би приватни пензијски фондови улагали средства која прикупе. Ако је судећи по улагањима добровољних пензијских фондова, чији је највећи део имовине у државним хартијама од вредности (више од 84 одсто) испада да би се увођењем другог стуба увео само још један скуп посредник између државе и ПИО фонда, закључује Матковићева.

Мађарска и Бугарска увеле па укинуле други стуб

Упитана каква су искуства земаља у региону и ЕУ, она каже, да су у међувремену од другог стуба одустале и поједине земље које су га увеле (Мађарска и Бугарска трајно, а Естонија привремено).

Све остале земље су га сасекле кроз смањење стопе доприноса за обавезно приватно пензијско осигурање (Пољска, Румунија, Летонија, Литванија, Словачка).

Јасна Петровић-Стојановић

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/malo-radnika-za-ovoliko-penzionera>

Мало радника за оволико пензионера

Држава разматра реформу пензионог система, која би, између осталог, могла донети увођење „другог стуба”, односно обавезних приватних пензионих фондова, јер је неодрживо да један запослени

издржава једног пензионера, што је данас случај у Србији.

- Увођење другог стуба пензионог система значи да би држава требало да донесе закон по којем би од досадашња 24 процента, колико сваки запослени од своје бруто плате издваја за обавезне социјалне доприносе, највећи део и даље ишао Фонду ПИО, док би мањи проценат био уплаћиван у приватне пензијске фондове - објаснила је за Танјуг саветница за улагања у пензијске фондове у „Дунав друштву за управљање добровољним пензијским фондом” Драгана Панић.

По њеним речим, код приватних пензионих фондова сваки појединац има индивидуални рачун на којем се јасно види његова уплата, принос који му је друштво за управљање његовим новцем приписало и оно чиме располаже у одређеном тренутку.

- Код другог стуба, код приватних, али обавезних пензијских фондова, у сваком тренутку имате информацију о томе чиме располагете и јасну корелацију између уплата и онога што можете очекивати у будућности - навела је Драгана Панић.

Она је објаснила да је модел три стуба пензионог система препорука Светске банке за земље у транзицији. Код нас је први стуб Фонд ПИО, други би били обавезни приватни пензиони фондови, а тећи су добровољни пензијски фондови.

- У Србији није уведен други, али постоје први и трећи стуб - објаснила је она, и подсетила на то да је 2005. године, доношењем Закона о добровољним пензијским фондовима, у пензиони систем Србије уведен трећи стуб. - Да би неки пензијски систем био одржив, неопходно је да земља на три и по запослена има једног пензионера. Последњи пут Србија је тај однос имала 1981. године, а тренутно у нашој земљи један запослени финансира једног пензионера. Наплата доприноса тренутно износи око 70 одсто, што значи да Фонду ПИО месечно недостаје од 30 до 40 одсто новца. Он се узима из буџета и онда се долази до податка да 13 одсто БДП-а Србије одлази на трошкове пензија, а то је изузетно велики проценат.

Е. Дн.

Страним и домаћим инвеститорима иста права

Да би Србија подстакла привредни развој неопходна су јој улагања. Зато је недавно урађен Нацрт закона о страним улагањима. С новинама које доноси тај акт већ су упознати привредници у Новом Саду,

Важно свако ново радно место

Нишу, Београду. Документ би потом требало да оде на дораду па у скупштинску процедуру.

Хоће ли поменути закон подстаћи стране и домаће инвеститора да улажу новца у нашу привреду, и колико - то тек треба да се види. Још када је доношење тог прописа најављено, највише пажње изазвала је одредба која изједначава домаће и стране инвеститоре, а преседник Привредне коморе Војводине Ратко Филиповић сматра да је то помак у добром правцу.

- Привредници окупљени у Комору неколико пута су тражили да се те две категорија изједначе јер нема разлога да се неке даје предност по пореклу - каже Филиповић. - Веома је добро што смо утицали на свест законодавца да се то промени. То је нови прилаз - законски текст је битан, али су такође веома битни подзаконски акти. Тек када буду донети и познати, моћи ће да се да конкретна оцена о целој материји.

Филиповић напомиње да би било далеко боље да убудуће и коморе учествују, не само у разматрању нацрта већ при доношењу закона. Тако би се добили прописи који су више по мери привредника, а то само може помочи развоју.

Државни секретар у Министарству привреде Србије Милош Петровић каже да је неопходно да се направи институционални оквир који ће помоћи улагачима. Нацрт закона није једини. Формирају се економски савет и развојна агенција Србије. Она ће бити правни следбеник Агенције за страна улагања и промоцију извоза - СИЕПА и Национале агенција за регионални развој. Обе ће се угасити када почне примена поменутог закона.

- Новим законом се мења институционални оквир. Он ће омогућити бољу и ефикаснију помоћ онима који желе да инвестирају и запосле нове раднике. Развојном агенцијом ће управљати професионални менаџмент. Економски савет пратио би сваки пројекат од почетка до краја. Мерили би се ефекти пројекта, а ту би помогли и Министарство финансија и царинска служба. Инвеститори ће убудуће бити стимулисани да добит реинвестирају у отварање нових погона и радних места - каже Петровић.

Пројекти ће се убудуће делити на локалне, регионалне и оне од националног значаја, а по његовим речима, тек након анализе биће познато у којим деловима Србије и у којој грани индустрије се могу постићи најбржи и најбољи резултати.

Поменути закон у фази Нацрта није једино што Влада ради да би привукла инвеститоре. Пре неколико месеци донета је Стратегија развоја малих и средњих предузећа, изједначено је мушко и женско предузетништво, све у складу са стандардима Европске уније.

Петровић напомиње да ће се пажљиво разматрати свака инвестиција у односу на локалне предности које неки крај даје. Рецимо, за Војводину то је пољопривреда, али не само

производња већ и прерада, која може бити везана за мала и средња предузећа. То су пројекти који брзо могу донети приходе.

Петровић додаје да ће све примедбе које привредници износе бити пажљиво размотрене и ако се покажу као добре и подстицајне, биће унете у коначан текст закона пре његовог уласка у Скупштину.

Д. Вујошевић

О субвенцијама накнадно

Подоста пажње јавности изазвала је најава враћања субвенција за нова радна места. Сличну меру имала је претходна влада, а помињала се бројка од 3.000 до 7.000 евра по сваком новозапосленом. О томе ко ће и под којим условима моћи да се добије поменути новац још није познато. Разрада те најаве није међу члановима Нацрта закона, а Петровић каже да ће то бити регулисано подзаконским актима.